

ΕΤΟΣ 55ον

30 Δεκεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (2848)

Ο ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

Βρισκόμαστε ακόμη μέσα στην πνευματική ατμόσφαιρα της αγαλλιάσεως των Χριστουγέννων. Δοξολογίες, ύμνοι και ευγνωμοσύνη, συναισθήματα αγία, βαθιά μέσα μας, κυριαρχούν από τον έρχομό του Λυτρωτή του κόσμου στή γη. Καί σήμερα, «Κυριακή μετά την Χριστού Γέννησιν», όπως ονομάζεται, η Έκκλησία μας τιμά τη μνήμη τριών μεγάλων μορφών. Του Ίωσήφ του μνήστορος, του Δαβίδ του προφητάνακτος και του Ίακώβου του Αδελφοθέου. Καί ό μόν δίκαιος Ίωσήφ αξιώθηκε νά γίνει μνήστωρ της Ύπεραγίας Θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας, της Παναγίας μας, ό Προφήτης και Βασιλεύς Δαβίδ είχε την ύψιστη τιμή νά ανακηρύξει τό γεγονός της θείας Ύπιφάνειας στον προχριστιανικό κόσμο, ό δέ άγιος Ίάκωβος ό Αδελφόθεος βρέθηκε πολύ κοντά στον Χριστό και έζησε την παρουσία Του και αναδείχθηκε Άπόστολος και πρώτος Ύπίσκοπος της Έκκλησίας. Προς τιμή του μάλιστα αναγιγνώσκεται σήμερα τό συγκεκριμένο αποστολικό ανάγνωσμα, όπου ό άπ. Παῦλος στην προς Γαλιάτας Ύπιστολή του αναφέρει τό όνομά του.

Μία ζωή αφιερωμένη στον Κύριο

Γράφει ό άπ. Παῦλος: «Έπειτα μετά έτη τρία ανήλθον εις Ίεροσόλυμα ιστορησαι Πέτρον, και επέμεινα προς αυτόν ήμέρας δεκαπέντε· έτερον δέ των Άποστόλων ουκ είδον ει μή Ίάκωβον τον αδελφόν του Κυρίου» (Γαλ. 1,18-19). Ό θεϊος Παῦλος ονομάζει τον Ίάκωβο «αδελφόν του Κυρίου», διότι ήταν υίός του Ίωσήφ από σύζυγο που είχε λάβει πριν μνηστευθεί την Παναγία. Ό ευαγγελιστής Ματθαίος μάλιστα αναφέρει και τά όνόματα και άλλων παιδιών του Ίωσήφ (Ματθ. 13,55-56). Άν και ό Αδελφόθεος Ίάκωβος δέν υπήρξε μαθητής του Χριστού, δέν ανήκε δηλαδή στον στενό κύκλο των δώδεκα μαθητών, εν τούτοις ήταν άνθρωπος θεοσεβής, ό οποίος πίστεψε στον Κύριο μετά την Άνάστασή Του, όταν Έκείνος έμφανίστηκε ιδιαιτέρως σ' αυτόν (Α΄ Κορ. 15,7). Από

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α' 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορήσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

τὴ στιγμή αὐτὴ μιά καινούργια ζωὴ ἄρχισε γιὰ τὸν Ἀδελφὸθεο Ἰάκωβο. Μιά ζωὴ ἀφιέρωσης στὸν ἀναστάντα Ἰησοῦ Χριστό.

Μὲ τὴν ἁγία βιοτὴ του ἀπέκτησε μεγάλου κύρους καὶ ὄλοι τὸν σέβονταν. Ἐγίνε θερμὸς Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου καὶ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων. Μάλιστα κατὰ τὴν Ἀποστολικὴ Σύνοδο τὸ 49 μ.Χ. στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἔλαβαν μέρος οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος, ὁ Ἀδελφὸθεος Ἰάκωβος παρευρέθη ὡς ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ προέδρευσε καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἀκούστηκαν τὰ λόγια του στὴ Σύνοδο αὐτή. Ἀπόστολος μεγάλης ἀρετῆς, ψυχὴ ταπεινὴ, ἐπίσκοπος βαθιᾶς ἀγάπης, ἄνθρωπος δίκαιος, ὁ «δίκαιος Ἰάκωβος» τὸν ἀποκαλοῦσαν, φλογερός διδάσκαλος τῆς πίστεως. Συνήθιζε νὰ προσεύχεται πάντοτε γονατιστός ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του γι' αὐτὸ καὶ μαρτυρεῖται ὅτι «εἶχε ἀπεσκληρυμμένα τὰ γόνατα αὐτοῦ δίκην καμήλου». Ἡ πρώτη ἐξάλληλου γραπτὴ θεία Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας ἀποδίδεται σ' αὐτόν, ἡ δὲ Καθολικὴ Ἐπιστολή του ποὺ περιελήφθη στὸν Κανὸνα τῶν ἱερῶν καὶ θεοπνεύστων βιβλίων τῆς Κ. Διαθήκης εἶναι πλουσιότατη σὲ νοήματα ἀληθινῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἐκεῖ βρίσκουμε καὶ τὴ σύσταση τῆς τελέσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ Ἰ. Εὐχελαίου. Τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του ὑπῆρξε μαρτυρικό. Ἡ ἁγία του ζωὴ σφραγίσθηκε μὲ τὸ αἷμα του χάρι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στὸ τέλος τοῦ ἔτους

Μὲ τόσες ἅγιες μορφές, προφῆτες, δικαίους, ἀποστόλους, ἁγίους μάρτυρες, ποὺ παρελαύνουν κάθε ἡμέρα, κλίνει καὶ πάλι ἓνα ὀλόκληρο ἔτος. Καὶ ὁ θεσπέσιος ἀδελφὸθεος Ἰάκωβος, γιὰ τὸν ὁποῖο γράψαμε τίς παραπάνω γραμμές,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς κάνω γνωστόν, ὅτι τό εὐαγγέλιον, τό ὁποῖον ἐκηρύχθηκε ἀπό ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τό ἐπῆρα οὔτε τό ἐδιδάχθηκα ἀπό ἀνθρώπους ἀλλά δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχετε ἀκούσει, βέβαια, τὴν ἄλλοτε διαγωγὴν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδή ὑπερβολικά κατεδίωκα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πολεμοῦσα. Καί εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ἀπὸ πολλοὺς συνομηλίκους συμπατριώτας μου, μέ τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον πού ἔδειχνα διὰ τὰς πατρικὰς μου παραδόσεις. Ὅταν ὁμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας μου καὶ μέ ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτός του, νά ἀποκαλύψῃ μέσα μου τὸν Υἱό του, διὰ νά κηρύττω αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλευθῆκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀπόστολοι πρὶν ἀπὸ ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νά γνωρίσω τὸν Πέτρον καὶ ἔμεινα κοντὰ του δέκα πέντε ἡμέρας. Ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρὰ τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στάθηκε, ὡς ἀναφέρει τό Κοντάκιο τό ἀφιερωμένο σ' αὐτόν, «ὁ πιστός οἰκόνομος τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν». Αὐτὰ τὰ πνευματικά μυστήρια μὴ λησμονοῦμε ὅτι τὰ δώρισε «ὁ τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς Θεός Λόγος».

Γι' αὐτό στό τέλος τοῦ ἔτους ὅπου βρισκόμαστε καὶ στόν ἀπολογισμό πού θά κάνουμε, ὡς συνειδητοποιήσουμε ποιοί εἴμαστε, ποιὰ θεῖα δωρήματα ἔχουμε ἴλαβει, τί σημαίνει γιά μᾶς ἡ ἀποκάλυψη καὶ ἡ φανέρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτό εἶναι ἱερότατο χρέος ὀλων μας στοὺς σημερινούς δύσκολους καιρούς.

Ἀρχιμ. Χ. Π.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Ἐκδόθηκε καὶ κυκλοφορεῖται ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τό βιβλίον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου μέ τίτλο «Ἱεραποστολή στὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ» (Θεολογικὲς μελέτες καὶ ὁμιλίες). Σελ. 374, σχῆμα 17Χ24.

30 Δεκεμβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαβίδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου».

Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 285-305).

Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Ἰανουαρίου 2008, Τῶν Θεοφανείων.

Ἀπόστολος: Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. γ' 13-17.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ & ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2008

Τυπώθηκαν και κυκλοφορούν τά Δίπτυχα της Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἡμεροδείκτης τοίχου καί ἡ ἐπετηρίδα τοῦ 2008.

Τά Δίπτυχα εἶναι ἀφιερωμένα στόν Ἰωάννη Καποδίστρια ἐπί τῇ συμπληρώσει 180 ἐτῶν ἀπό τήν ἔλευσή του ὡς πρώτου Κυβερνήτου τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος.

Ὁ ἡμεροδείκτης κοσμείται μέ ὠραιότατη εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Παντοκράτορα τοῦ 16ου – 17ου αἰ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱερουσαλήμ (Βοιωτίας). Περιέχει ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους ἀλλά καί μηνύματα γιά τήν ἑορτή τῆς ἡμέρας ἢ θέματα πού ἀφοροῦν στή χριστιανική ζωή.

Ἡ ἐπετηρίδα (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2008, σημειωματάριο, ἀλφαβητικό εὔρετήριο τηλεφῶνων, τίς περιόδους νηστείας τοῦ ἔτους καί χρήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες. Εἶναι ἀφιερωμένη στίς ἑπτά Οἰκουμενικές Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία εὐχεται στούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες τῆς «Φωνῆς Κυρίου» εὐλογημένο παρά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τό ἔτος 2008

**Ἀκοῦστε στό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΚΑΛΗΜΕΡΑ», μέ τόν Μάκη Παπαγεωργίου
Ἀπό Δευτέρα ἕως Παρασκευή 8.30 – 10.00 π.μ.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr